

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲
نشانی سایت: toseeirani.ir
ایمیل: toseeirani@gmail.com
تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
اینستاگرام: @tosee_irani

لیگ امسال سه مدعی ۳۵ امتیازی دارد و شاید امروز این تعداد به عدد چهار برسد

ضیافت خونین

استاندار ده‌ای قهرمانی، این عدد یک نمره ناپلنتونی است. در فصول گذشته، مدعیان اصلی در هفته بیستم معمولاً بالای ۴۰ امتیاز داشتند. این افت فاحش نشان می‌دهد که قدرت در فوتبال ایران تقسیم نشده، بلکه تضعیف شده است. مدعیان به جای اینکه از هم سبقت بگیرند، در حال تماشای امتیازسوزی‌های یکدیگر هستند. این بحران میانگین امتیاز، اعتبار فنی لیگ بیست‌وپنجم‌را زیر سوال برده است. وقتی صدرنشینان با میانگین زیر دو امتیاز پیش می‌روند، یعنی لیگ با یک فقر اقتدار روبه‌رو است.

در میان این‌ کلاف سرد در گم ۳۵ امتیازی،

هفته بیستم لیگ بیست و پنجم، آینه تمام‌نمای وضعیت فعلی فوتبال ماست. تیمی که می‌خواهد قهرمان شود، نباید به میانگین ۱.۷۵ امتیاز برسد. تیمی که می‌خواهد قهرمان شود، نباید به میانگین ۱.۷۵ امتیاز برسد. امتیاز با فریادهای ساینپتو، تراکتور با سکت

اسکوچیچ و سپاهان با بازگشت اقتصادی محرم، همگی در انتظار لغزش یکدیگر هستند

اعماق جدول ۳۵ امتیازی‌ها سقوط کرد تا ثابت شود که کپکشان هم می‌تواند در یک بعدازظهر گرم در شیراز، خاموش شود. در میانه‌های پایتخت و بهت تریز، سپاهان در اصفهان کاری را انجام داد که تخصص محرم نوید کیا است؛ پیروزی اقتصادی، بی‌صدا و هوشمندانه. سپاهان مقابل خیبر خرم‌آباد به میدان رفت و با تک گل دقیقه ۲۴ محمدهدی مجبی، سه امتیاز حیاتی را به جیب زد. سپاهان محرم، بر خلاف استقلال ساینپتو، به دنبال هفت گل نبود؛ آنها فقط نتیجه می‌خواستند. مجبی که در نیم‌فصل به خانه برگشته، نشان داد که قطعه گمشده پازل محرم برای بازسازی هویت سپاهان است. سپاهان حالا بر ۳۵ امتیاز، ضلع سوم قدرت را تکمیل کرده است.

آنها شاید کم‌حاشیه‌ترین تیم این مثلث باشند، اما دقیقاً همین سکوت و ثبات یخی است که آنها را به خطرناک‌ترین مدعی تبدیل می‌کند. سپاهان نوید کیا یاد گرفته است که چگونه در روزهای بد موم برنده باشد، مهارتی که شاید در نهایت جام را به اصفهان ببرد.

اما ورای این هیجانات، یک حقیقت آماری تلخ در لیگ امسال خودنمایی می‌کند. بایدبید به آمار نگاه کنیم؛ سه تیم ۳۵ امتیازی در ۲۰ بازی. این یعنی میانگین ۱.۷۵ امتیاز برای هر بازی در.

نام‌ها در زمین‌های ناموهار فوتبال بازی نمی‌کنند. شکست یک بر صفر تراکتور مقابل شاگردان بیروز قربانی، بزرگ‌ترین شوک هفته بود. تراکتور که با بیرانوند، شجاع خلیل‌زاده، حسین‌زاده و مهدی ترابی، یکی از گران‌ترین اسکواد تاریخ خود را در اختیار دارد، در زمین‌سفت‌ودرگیرانه حافظیه اسیر پرس‌بی‌امان فجر می‌باشد. اسکوچیچ که تیمش را برای یک بازی فانتزی و روی زمین آماده کرده بود، در مقابل فوتبال فیزیکی و تخریبی شیرازی‌ها هیچ پلن جایگزینی نداشت. این باخت، تراکتور را در عدد ۲۵ متوقف کرد و نشان داد که پاشنه آشیل این تیم، بازی‌های خارج از خانه جفر و فیزیکی است. تراکتور اسکوچیچ در روزی که می‌توانست با ۳۸ امتیاز، فاصله‌ای ایمن در صدر ایجاد کند، به

در میان این کلاف سرد گم ۳۵ امتیازی، حالا تمام نگاه‌ها به آخرین قطعه‌ی پازل است: پرسپولیس ۲۴ امتیازی. ارتش سرخ اوسمار ویرا حالا در موقعیتی قرار گرفته است که می‌تواند تمام این معادلات را با یک برد قاطعانه جابه‌جا کند

آرنا طاری

لیگ بیست‌وپنجم فوتبال ایران به نقطه‌ای رسیده است که گویی توسط یک نویسنده داستان‌های جنایی و پر تعلیق نوشته شده است. هفته بیستم مسابقات، نه یک ایستگاه معمولی در مسیر قهرمانی، بلکه یک سیاه‌چاله بود که تمام محاسبات کارشناسان را در خود بلعید. وقتی سوت پایان بازی‌های روز دوم به صدا درآمد، با پدیده‌ای روبه‌رو شدیم که در تاریخ فوتبال ایران به ندرت دیده شده است؛ سه غول بزرگ، سه تفکر متفاوت و سه کپکشان ستاره، دقیقاً در عدد ۳۵ به هم زنجیر شده‌اند. اما این هم‌نشینی در صدر، بیش از آنکه نماد قدرت باشد، پرسشی هولناک را در ذهن اهالی فوتبال ایجاد کرده است؛ آیا واقعاً تیمی در قامت قهرمانی در این لیگ وجود دارد؟ در حالی که استقلال با جتون، تراکتور با بهت و سپاهان با سکوت به استقبال این تساوی امتیازی رفته‌اند، تمام نگاه‌ها امروز به انزلی و تهران دوخته شده است؛ جایی که پرسپولیس باید در نبردی سرنوشت‌ساز مقابل ملوان و فرزند سابق خود، مازیار زارع قرار بگیرد تا مشخص شود آیا این گره کور با خواهد شد یا لیگ بیست‌وپنجم به سمت یک فروپاشی آمار ی پیش می‌رود.

داستان هفته بیستم با دارم‌بی‌پایان استقلال در ورزشگاه شهرقدس آغاز شد. استقلال ریکاردو ساینپتو این روزها شبیه به خوداوست؛ تیمی که میان شکوه و فروپاشی مرز باریکی دارد. تقابل با شمس‌آذر، ویرینی از تمام تضادهای فنی استقلال بود. آنها بازی را مقتدرانه شروع کردند، موقعیت ساختند و با گل پیش افتادند، اما درست در لحظه‌ای که هواداران آماده جشن صدرنشینی بودند، حفره‌های بزرگ در قلب دفاع آبی‌ها نمایان شد. در غیاب آندونگ و روزبه چشمی که نقش ستون فقرات و نقطه‌دهنده تیم را ایفا می‌کردند، دفاع استقلال مقابل تیم ۱۰ نفره شمس‌آذر شبیه به یک بنیر سوتیسی عمل کرد. در یافت دو گل در دقیق پایانی و تساوی در دقیقه ۹۶، هواداران را در بهت فرو برد. ساینپتو در آن لحظات مردی بود که گویترین را بالای سر خود حس می‌کرد. اما داکتر نازون در دقیقه ۹۸ معجزه‌ای را رقم زد که تنها در سینما یافت می‌شود. برد سه‌بر دو استقلال، آنها را ۳۵ امتیازی کرد، اما ساینپتو به جای فروتنی، تویی پر به کنفرانس خبری آمد. او با فریاد گفت: «ما باید هفت گل می‌زدیم!» این جمله، قرار کلاسیک ساینپتو به جلو بود. او با تمرکز بر موقعیت‌های سوخته، سعی کرد چشمان منتقدان را روی فاجعه دفاعی تیمش بیند. استقلال حالا در صدر است، اما این صدرنشینی با میانگین لزان امتیازگیری، بیشتر شبیه به یک پناهگاه موقت است تا تخت پادشاهی. در حالی که استقلال با جنتال برنده از زمین بیرون آمد، تراکتور در شیراز به مصاف فجر سپاسی رفت؛ تیمی که به نظر می‌رسید مقابل ارتش کپکشان در اگان اسکوچیچ حرفی برای گفتن نداشته باشد. اما فوتبال ایران بار دیگر ثابت کرد که

اتفاق روز

تیم ملی ایران، اندونزی غولکش را برد و باز هم قهرمان آسیا شد

قهرمانی شماره ۱۴

چهره به چهره

۱۰۰ بازیکن ایرانی شب‌ها با رویای حضور در جام جهانی می‌خوابند

سودای پرواز به ینگه دنیا!

نازنین دشتی

روز گذشته در راهروهای فدراسیون فوتبال و در میان پیج‌های بی‌پایان کمپ تیم‌های ملی، خبری مخابره شد که لرزه بر تن لیگ برتر و لژیون‌های دور و نزدیک انداخت. از سال فهرست ۱۰۰ نفره به فیفا؛ عددی که فراتر از یک لیست ساده، شبیه به یک ارتش ذخیره برای روزهای سخت است. این بار، کادر فنی تیم نه با یک مداد، که با یک قطب‌نما در حال نقشه‌برداری از تمام سرمایه‌های فوتبال ایران است تا هیچ استعدادی در هزار توی ویزا و مصدومیت گم نشود.

از سال نام ۱۰۰ بازیکن به فیفا، پیش از آنکه یک تصمیم فنی باشد، یک تدبیر لجستیک است. در دنیای پیچیده فوتبال امروز، جایی که یک مصدومیت به‌موقع با یک گره‌اندازی در صدور ویزا می‌تواند تمام برنامه‌های یک کشور را به هم بریزد، ایران به‌سریع مدل ماتریس‌های متداخل رفته است.

اگر ماتریس A را همان ۳۰ ستاره اصلی بدانیم که عکس‌های‌شان روی بیلبردهای پایتخت است، ماتریس‌های B و C حتی D، بازیکنانی هستند که شاید تا همین دیروز، جام جهانی را تنها از پشت صفحه تلویزیون می‌دیدند. حالا اما، موبایل‌های آنها هم ممکن است زنگ بخورد. شنیده شده که کارمندان فدراسیون در روزهای اخیر با بازیکنانی تماس گرفته‌اند که در تیم‌های میانه جدول لیگ برتر می‌درخشند؛ کسانی که شاید کوچک‌ترین احتمالی برای دعوت متصور نبودند، اما حالا مدارکشان برای حضور در بزرگ‌ترین ضیافت فوتبال جهان در حال بررسی است.

در صدر این فهرست بلندبالا، نام‌هایی قرار دارند که شنیدن‌شان لرزه بر اندام حریفان می‌اندازد. مهدی طارمی و سردار آزمون، زوجی که حالا در سال‌های پختگی خود، به

منه‌ای فوتبال

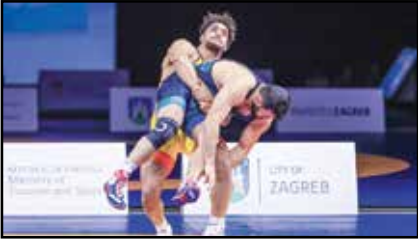
به وقت اسکی در زمستان

مراسم افتتاحیه بیست و پنجمین دوره بازی‌های المپیک زمستانی در حالی به میزبانی ایتالیا آغاز شد که کاروان ایران با چهار ورزشکار در دو رشته اسکی آلپاین و صحرانوردی راهی این مسابقات شده است. صدف ساوه‌شمشکی و محمد کیاد بندسری در آلپاین و سمانه بیرامی باهر و دانیال ساوه‌شمشکی در صحرانوردی ورزشکاران اعزامی ایران هستند. کاروان ایران با یونیفرمی الهام گرفته از یوزپلنگ آسیایی و با پرچمداری سمانه بیرامی باهر و دانیال ساوه‌شمشکی در سه نقطه مختلف رژه رفت. برای نخستین بار در تاریخ بازی‌های زمستانی، این رویداد به‌طور هم‌زمان در چهار محل (میلان، کورتینا دامپتسو، ووال دی فیمه و لیونپو) برگزار شد؛ شیوه‌ای از برگزاری که برای بازتاب دادن دو گانگی «شهر و کوهستان» طراحی شده مفهومی که این دوره از المپیک بر پایه آن شکل گرفته است. در این بازی‌ها حدود ۲۵۰۰ ورزشکار در رشته‌های مختلف از ۹۳ کشور حضور دارند و باید دید نتیجه نمایندگان کشورمان در پایان کارشان چه خواهد بود. اسکی‌بازان صحرانوردی نخستین اعزاز کاروان ایران هستند که در این دوره از بازی‌ها مسابقه می‌دهند. سمانه بیرامی باهر در روز ۲۳ بهمن در رشته ۱۰ کیلومتر آزاد زنان شرکت می‌کند و روز ۲۴ بهمن نیز در نیال ساوه‌شمشکی در مسابقه ۱۰ کیلومتر آزاد مردان حضور خواهد داشت. المپین‌های ایران در این دوره در مسابقات اسیرتیم (سرعتی) حضور نخواهند داشت. در رشته اسکی آلپاین محمد کیاد بندسری ۱۵ بهمن در بخش مارپیج بزرگ‌بارق‌بای خود به‌قابلیت می‌پردازد و ی ۲۶ بهمن هم در رشته مارپیج کوچک مسابقه می‌دهد. آخرین نماینده اسکی کشورمان نیز صدف ساوه‌شمشکی است که ۲۹ بهمن در رشته مارپیچ کوچک مسابقه می‌دهد.

شکست تلخ اسطوره

حسن یزدانی که در فینال المپیک پاریس از ناحیه کتف دچار آسیب شده بود، پس از ۱۸ ماه و انجام یک عمل جراحی دیگر به تشک بازگشت. قهرمان المپیک ۲۰۱۶ در وزن ۷۴ کیلوگرم و دارنده مدال نقره المپیک‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۴ در وزن ۸۶ کیلوگرم، اکنون در وزن ۹۷ کیلوگرم به میدان آمده است. در طول یک دهه گذشته، یزدانی نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهان به ستاره‌ای محبوب تبدیل شده است. زمانی که یزدانی با بدنی حجیم تر روی تشک زاگرب حاضر شد، تفاوت ظاهری او زیر نور آفتاب‌ها کاملاً مشهود بود. افزایش ۱۳ کیلوگرمی وزن او به‌وضوح دیده می‌شد و دیگر خبری از پرش همیشگی او پیش از حضور در مرکز تشک نبود. تصمیم یزدانی برای تغییر وزن المپیک، بیش از هر چیز به دلیل ضرورت و پس از دو جراحی کتف گرفته شد. در مراحل ابتدایی مسابقات زاگرب، این تغییر وزن موقعیت‌آمیز به نظر می‌رسید. همان‌روز زیرگیری‌های معروف یزدانی دیده می‌شد، انقباضت بدنی او مناسب بود و با وجود افزایش وزن، رکانش غیرطبیعی به‌نظر نمی‌رسید. یزدانی پیش از رسیدن به فینال، حریفان خود را نسبتاً آسان شکست داد، با خروج از تشک زیرگیری و خاک کردن. همان سبک همیشگی خود را نشان داد. در سه مبارزه تنها چهار امتیاز از دست داد و بدون در درسر راهی فینال شد. اما در فینال با مانع بزرگی روبه‌رو شد. در تایم دوم دیدار نهایی، زیرگیری‌های یزدانی کارایی خود را از دست داد و نشانه‌هایی از افت بدنی در او دیده شد. با اینکه ذهن او تمایل به اجرای حرکات سریع داشت، اما سرعت رکانش کاهش یافته بود. استیون بوکانن از آمریکاز نظر جای‌گیری با یزدانی برابر ی کرد و اجازه داد کشتی‌گیر ایرانی تنها بابت‌تری دو یکر به استراحت بین دو تایم برود. اما در تایم دوم، بوکانن با یک چهار امتیازی یزدانی را به هوا پرتاب کرد. اتفاقی که به ندرت برای یزدانی رخ می‌دهد. پس از عقب افتادن پنج بر دو، یزدانی برای جبران حملات بیشتری انجام داد، اما همین موضوع فرصت‌هایی برای بوکانن ایجاد کرد تا با سه زیرگیری و دو بار بیرون بردن حریف از تشک، با نتیجه ۱۳ بر سه پیروز شده و مدال طلا را کسب کند. این شکست تنها دهه‌همین یزدانی در ده‌بزرگسالان و نخستین شکست او برابر کشتی‌گیری آمریکایی غیر از دیوید تیلور بود. همچنین این نخستین بار بود که یزدانی با اختلاف امتیاز فنی مغلوب می‌شد. حسن یزدانی در مصاف با مارب سلیمه با شکست از گرجستان، ریحاردو قاز مجارستان، اندرو مارگشویلی از گرجستان و استیفن بوجانان از آمریکاکه مجموعاً امتیاز گرفت و ۱۹ امتیاز هم از دست داد.

ورزش بانوان

به دلیل «حوادث اخیر» و اندوه عمیق؛ شکوفه شجاعی تیم ملی میچ‌اندازی را ترک کرد

شکوفه شجاعی، قهرمان میچ‌اندازی ایران با انتشار پستی در پیج اینستاگرامی خود از شرکت در مسابقات ملی و بین‌المللی کنارتفت. این ورزشکار رشته میچ‌اندازی اعلام کرد که به‌دلیل «حوادث اخیر» و اندوه عمیقی که نسبت به وضعیت هموطنان کشور دارد، تصمیم گرفته است دیگر پیراهن تیم ملی را بر تن نکند و در هیچ یک از رقابت‌های ملی و بین‌المللی شرکت نداشته باشد. شجاعی با اشاره به این که پیش‌تر چهار بار به تیم ملی رفته بوده، تأکید کرد که از نظر روحی دیگر توان ادامه فعالیت ورزشی و حضور در رقابت‌ها را ندارد. واکنیزه لازم برای ورزش حرفه‌ای را از دست داده است.

فاصله داشتند، با یک بازی انتحاری گل تساوی را به ثمر رساندند تا نتیجه ۵-۵ شود. سالن جاکار تا در مرز انفجار بود؛ گویی اکسیژن در فضا تمام شده بود و حالا همه چیز به دوتل پناثلی هاگه‌ر خورده در ضیافت پناثلی‌ها زمان ایستاد. تقابل ساق‌های لزان و دستکش‌های آهنین باقر محمدی که در طول نوزمت فرشته نجات ایران بوده، این بار در ضربات پناثلی انتظار تا را بر آورده نکرد تا مهدی رستمی‌ها جای او را در درون دروازه بگیرد. با او چشمان نافذ و تمرکز بی‌مثال زدنی، ضربه کلیدی بازیکن اندونزی را مهار کرد تا سکوت مرگباری بر سالن حاکم شود. در نهایت، پناثلی آخر ایران با تور دروازه و بوسه زد تا بارت‌ری پنج بر چهار در ضربات پناثلی، ایران را بر قله آسیا بنشانند.

این چهاردهمین قهرمانی ایران، طعمی متفاوت داشت. ایران در این جام از مسیری گذشت که هر ایستگاهش یک فینال بوده از عبور سخت مقابل عربستان و افغانستان در گروهی که همه ندان تیز کرده بودند، تا جشنواره گل مقابل از یکستان و نبرد تاکتیکی با عراق. اما فینال جاکار تا، نقطه عطف این تاریخ‌سازی بود. جایی که وحید شمسایی و یوزهاش نه تنها یک تیم، بلکه یک استاد یوم یک جریان شگفتی‌ساز را شکست دادند.

وقتی کاپیتان طبیعی جام‌آوری دستش بلند کرد، تکه‌های کاغذ رنگی روی سرتیمی ریخت که یاد گرفت در سخت‌ترین شرایط، از دل خاستر جاکار تا بر خیزد و دوباره پادشاهی کند. ایران حالا با ۱۴ عنوان قهرمانی، فاصله‌ای کپکشان ی با سایر رقبای آسیایی ایجاد کرده است. شب گذشته در کوچه‌های جاکار تا، چراغ‌ها زود خاموش شدند. اما قله ایران، جشتی برپاست برای تیمی که ثابت کرد سلطان فوتبال آسیا فراتر از یک عنوان، یک حقیقت‌آبدی است.

چهره به چهره

را در معرض انتخاب قرار داده است. پرسپولیس و استقلال نیز با هفت تا هشت سهمیه، همچنان ستون‌های سنتی این ماتریس محسوب می‌شوند. اگر محاسبات را روی کاغذ بیآوریم، نزدیک به یک‌سوم این لیست ۱۰۰ نفره تنها از چهار تیم بالای جدول تأمین شده است. این یعنی پیرنات این تیم‌ها در هفته‌های پیش‌رو، نه فقط برای قهرمانی در لیگ، که برای بقادر لیست نهایی جام جهانی خواهد بود.

یکی از جذاب‌ترین بخش‌های گزارش‌های اخیر، حضور پررنگ تیم ملی امید در دل این فهرست ۱۰۰ نفره است. نزدیک به ۲۵ تا ۳۰ بازیکن زیر ۲۳ سال در این لیست حضور دارند. نام‌هایی مثل مرصاد سیفی، مبین دهقان و امیر سام‌دلیری حالا می‌دانند که تنها یک قدم با رویای بزرگ فاصله دارند. حضور این جوانان، پیامی روشن به با تجربه‌هاست؛ هیچ جایگاهی تضمین شده نیست.

اما واقعیت تلخ فوتبال در راه است. فیفا در نهایت تنها اجازه حضور ۲۳ بازیکن به اضافه چهار دروازه‌بان را در فهرست نهایی خواهد داد. این یعنی از هر چهار نفری که امروز نام‌شان در لیست اولیه است، سه نفر باید با چشمانی اشکبار، جام جهانی را از خانه تماشا کنند. جنگ در برخی پست‌های رحمانه توصیف شده است. در پست‌های تهاجمی، ترافیک چنان سنگین است که حتی ستاره‌هایی مثل شهریار مغاغللو، محمدمحیی ومهدی قایدی هم برای فیکس شدن باید در هر بازی لیگ و اردوهای تمرینی، فراتر از توان خود ظاهر شوند. یاد پست دفاع راست، جایی که حضور دوباره رامین رضاییان در کنار جوانانی مثل مهدی تیکدزی، تقابلی میان تجربه ناب و انگیزه بی‌پایان ایجاد کرده است.

فهرست ۱۰۰ نفره در واقع نمایی از تمام دارایی‌های فوتبال ایران در سال ۲۰۲۶ است. از ستاره‌های چادرملو و خیبر خرم‌آباد گرفته تا لژیون‌های شاغل در اروپا، همه در این ماتریس جای گرفته‌اند تا ایران با حداکثر توان انسانی به استقبال جام جهانی برود. در روزهای آتی، وقتی مدارک بازیکنان یک‌به‌یک تحویل فدراسیون می‌شود، هیجان در رختکن‌ها به اوج خواهد رسید. هر تماس تلفنی از فدراسیون، می‌تواند سرنوشت یک بازیکن را عوض کند. حالا باید منتظر ماند و دید که از این ارتش ۱۰۰ نفره، کدام ۲۷ سرباز نهایی، افتخار پوششیدن پیراهن تیم ملی را در بزرگ‌ترین صحنه نمایش فوتبال جهان پیدا خواهند کرد.